

РЕШЕНИЕ

№ 111

гр. гр.Мадан, 29.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МАДАН в публично заседание на двадесет и седми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СЛАВЧО АС. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря Елка Ст. Алендарова
като разгледа докладваното от СЛАВЧО АС. ДИМИТРОВ Гражданско дело
№ 20225430100101 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 200 КТ и чл. 86 ЗЗД. Производството е образувано е по искова молба от Х. Р. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес: обл.С., общ.М., гр.М., ул. "*****" № **, представляван от „*****с Булстат: *****, чрез пълномощника адв. Ф.С. против ***** АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: обл.С., общ.М., гр.М., ул. "*****" № *, представлявано от С. С. А., с която е предявен иск с правно основание чл. 200 от КТ за осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение за неимуществени вреди в резултат на претърпяната на *****г. трудова злополука на промишлена площадка „*****“ - между битовия корпус и паркинга за автомобили, в размер на 800000лв, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на злополуката - *****г., до окончателното ѝ изплащане, както и обезщетение за имуществени вреди в размер на 33363,32лв., представляващи разходвани средства за лечение, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на злополуката - *****г., до окончателното и изплащане.

В исковата молба се твърди, че ищецът е работил по трудово правоотношение с ответно то дружество на длъжност подземен електромеханошлосер - III ст./отговорник подземна машина на шахта спомагателна и машинист руднична подземна машина/ На *****г. бил на работа нощна смяна с работно време от 23.45ч. до 06.45ч. Около 06.10ч. на 12.01.2020г., ищецът излязъл от сградата на управлението на участък „*****“ (битов корпус) и тръгнал към личния му автомобил. Придвижвайки се по моста, на около 50 - 60м. от входа на рудника, се подхлъзнал на релсовия път и паднал в коритото на реката, върху голям камък, удряйки си главата и кръста. С Разпореждане № 5104-20-9 от 20.02.2020г., ТП на НОИ - Смолян, било прието, че станалата злополука с ищеца на 12.01.2020г. била трудова по смисъла на чл.55, ал.2 от КСО. Разпореждане № 5104-20-9 от 20.02.2020г., ТП на НОИ – Смолян, било обжалвано пред Директора на ТП на НОИ - Смолян, а впоследствие пред Административен съд Смолян и Върховен административен съд, като жалбите на „Горубсо - Мадан“ АД били оставени без уважение. Ищецът твърди, че непосредствено след злополуката започнал да вика за помощ, вследствие на което бил чул от колегата му Севди Мехмедов Ибрахимов, който веднага уведомил началник смяната Евгени Милчев Панчев, а той от своя страна сигнализирал на Минно спасителна служба гр.Мадан. Екипът на Минно спасителната служба изкарал ищеца от коритото на реката и го откарал до болницата в гр.

Мадан, от където бил транспортиран в МБАЛ „Д-р Братан Шукеров“ в гр.Смолян, където било установено, че ищецът има фрактура на черепа, счупени ребра и сериозни травми на торакални прешлени, поради което по спешност бил транспортиран в УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД гр. Пловдив за оперативно лечение. Ищецът бил подложен на оперативна интервенция в Клиника по неврохирургия в УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, като впоследствие бил приведен в КАИЛ за интензивно лечение и мониторинг, където останал до 12.02.2020г., след което отново бил приведен в Клиника по неврохирургия за продължаване на лечебно - възстановителния процес. Катетърът, който му бил поставен при първата операция бил заменен със супрапубичен дренаж – Cystofix /цистостома/ и му били поставили антидекубитален дюшек, защото поради продължителното залежаване в КАИЛ в долната част на гърба и около кръста се образувала голяма декубитална рана. Положението на ищеца се влошило, раната се разширявала и започнала секречия на гной. На 21.02.2020г. ищецът бил приет по спешност в Първа клиника по хирургия на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД. На 22.02.2020г. била отстранена мъртвата тъкан, на ищеца било извършено „Некректомия. Фасциотомия. Лаваж“. Ищецът бил изписан на 29.02.2020 г. На 02.03.2020г., отново бил приет по спешност в Първа клиника по хирургия на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, понеже покрай цистостомата започнала да изтича урина, като кожата около тръбата била и зачервена. На 05.03.2020г. му била проведена оперативна интервенция. С цел саниране на раните и подобряване качеството му на обслужване в амбулаторни условия му била изведена и сигмоидостомия. Ищецът бил изписан на 16.03.2020г. На 18.03.2020г. постъпил в Клиника по пластично - възстановителна и естетична хирургия на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, където на 23.03.2020г. му била изрязана мъртвата тъкан. Поставен бил VAC - 120mm H2O. На 26.03.2020г. бил изписан с окончателна диагноза „Множествени открити рани на корема, долната част на гърба и таза.“ и препоръки за провеждане на рехабилитация. Прибрал се вкъщи в инвалидна колчика с пълна невъзможност за самостоятелни движения на тялото и долните крайници, невъзможност за каквото и да било самостоятелно придвижване, обезчувствяване на тялото от кръста надолу, липса на тазово-резервоарен контрол, абсолютна невъзможност за самообслужване. По препоръка на лекарите започнал ежедневно раздвижване, но нямало промяна в състоянието му. През септември 2020г., ищецът заминал заедно със съпругата му за гр.Нови Сад, Сърбия, където знаел, че има специализирана клиника за рехабилитация и физиотерапия. В клиниката останал 3 седмици, като през този период му били проведени 20 бр. рехабилитационни процедури. Престоят му бил много полезен и благодарение на процедурите се постигнали добри резултати. На 17.11.2020г. постъпил отново в „Орто - МД 2019“ Нови Сад за провеждане на неврорехабилитация с HAL и трансплантация на стволови клетки. След 10-дневни процедури в клиниката, на 28.11.2020г. в Специализирана болница по обща хирургия GLOBAL CARE SURGERY, Нови Сад, му била извършена трансплантация на стволови клетки. На следващия ден - 29.11.2020г. го изписали и отново го приели в „Орто - МД 2019“ за продължаване на рехабилитационните процедури. До 18.12.2020г., когато го изписали били проведени 21 процедури с HAL, с продължителност 60 минути. С ЕР № 91647 от зас.№ 209 / 11.10.2021 г. ТЕЛК към МБАЛ „д-р Братан Шукеров“ АД, Смолян на ищеца била определена 100% трайно намалена работоспособност с чужда помощ за срок – пожизнен.

Ищецът твърди, че в резултат на инцидента и получените от него травми, претърпял и в бъдеще ще продължава да търпи болки, страдания. Изживял дълъг и мъчителен лечебен период, свързан с 85-дневен болничен престой, проведени четири оперативни интервенции в България и пета в Р Сърбия, свързани с безброй болки, неудобства и неразположения. След продължилия около 3 месеца болничен престой се прибрал у дома, но в инвалидна количка. Състоянието, в което се намирал го сринало психически. Вече не можел да ходи, от кръста надолу бил в рани, а от корема му стърчали тръби и торби. Семейството му също страдало много, жена му го раздвижвала всеки ден, а леглото му било заменено със специално медицинско болнично легло. Въпреки дългия лечебен и възстановителен период, проведените процедури, трансплантацията на стволови клетки, ищецът оставал инвалид за цял живот. Въпреки положените от ищеца усилия за здравето му, прогнозата за възстановяването му била песимистична и с мъка и гняв осъзнавал, че очакванията, които влагал на процедурата със стволови клетки били напразни и често се питал дали в това състояние си заслужавало да се живее. Освен неимушествените вреди, които претърпял, за

ищеца настъпили и имуществени вреди, изразяващи се в разходваните от ищеца средства за лечението му в общ размер от 33363,32 лева, подробно описани в исковата молба. По изложените съображения моли за уважаване на иска.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответното дружество ГОРУБСО МАДАН АД, ЕИК 120057853, с което оспорва предявения иск като неоснователен. Посочва, че съгласно наредбата за задължителното застраховане на работниците и служителите за риска „трудова злополука“, във връзка с чл. 52 от ЗЗБУТ, ответникът имал задължителна застраховка на работниците и служителите за риска „Трудова злополука“, за периода от 00:00 часа на 14.01.2019г. до 23.59 на 13.01.2020г., с „Алианц България“ ЗАД, съгласно застрахователна полица № 0142/9/19/332/00004. В списъка на застрахованите лица по застрахователната полица фигурирал и ищеца, на когото било заплатено застрахователно обезщетение в размер на 99 346,80 лева, във връзка с претърпяната на 12.01.2020 г. трудова злополука, довела до трайна загуба на работоспособност. Посочва, че съгласно чл. 200, ал. 4 от КТ дължимото обезщетение се намалявало с размера на получените суми по сключените договори за застраховане на работниците и служителите. Моли размерът на полученото застрахователно обезщетение да бъде приспаднато, ако се приеме, че са налице основания за дължимост на обезщетение на ищеца. Посочва се, че в настоящия случай работникът сам бил допринесъл за настъпване на злополуката, вследствие на която е получил травма, довела до трайна загуба на работоспособност и до имуществени вреди. Ищецът бил нарушил едно от основните му задължения при изпълнение на възложената работа, съгласно чл. 126, т. 3 от КТ, а именно, че бил длъжен да използва цялото работно време за изпълнение на възложената му работа. Ищецът бил назначен трета нощна смяна, която започвала в 23:45 и продължавала до 06:45 ч. Ищецът излизал от сградата на управлението около 06.10ч., което било 35 минути преди края на регламентираното работно време. Освен това работодателят бил осигурил следните два обезопасени маршрута за преминаване на работници от битовия корпус до паркинга за автомобили: метален пешеходен мост и асфалтиран път за автомобили и пешеходци. Вероятно ищецът бил избрал необичаен маршрут, за да избегне монтираните в района на битовия корпус камери за видеонаблюдение, защото си бил тръгнал от работното място преди края на работното време, което решение довело до инцидента. Твърди се, че именно поведението на работника станало причина за вредоносния резултат, тъй като той решил да мине по друг маршрут. Ищецът е допуснал нарушение и на чл. 33 от ЗЗБУТ, съгласно който всеки работещ е длъжен да се грижи за здравето и безопасността си, както и за здравето и безопасността на другите лица, пряко засегнати от неговата дейност, в съответствие с квалификацията му и дадените от работодателя инструкции“. Въведено е възражение, че ищецът бил допуснал груба небрежност – липса на елементарно старание и внимание от страна на пострадалия, неполагане на грижа за собствената си безопасност. Посочва се, че ако ищецът е бил изчакал да свърши работната смяна и бил напуснал работното си място след регламентирания край на работното време видимостта щяла да е по-добра и вероятността да се стигне до инцидента по-малка. Въвежда се възражение за съпричиняване на вредоносния резултат. Посочва се, че на ищеца е проведен начален инструктаж по безопасност и здраве при работа, били осигурени междудневна и междуседмична почивка на работника. За злополуката били своевременно уведомени органите на МВР и Дирекция Инспекция по труда гр. Смолян. Извършен бил оглед на място, като не били констатирани нарушения от страна на работодателя. Оспорва се по размер исковата претенция. Претендират се разноси.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с посочените от страните доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 200, ал. 1 КТ за вредите от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайна неработоспособност над 50 % или смърт на работника или служителя, работодателят отговаря имуществено, независимо от това, дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването им, като дължи обезщетение за разликата между причинената вреда - неимуществена и имуществена, включително пропуснатата полза, и обезщетението и/или

пенсията по общественото осигуряване - ал. 3.

Фактическият състав за възникване на отговорността на работодателя при увреждане здравето на работника или служителя, имаща по същество обективен характер, включва следните кумулативни предпоставки: наличие на трудово правоотношение между работодателя и пострадалия работник, трудова злополука, претърпяна от работника в периода на трудовото правоотношение и причинила телесното увреждане, неимуществена или имуществена вреда, претърпяна от пострадалото лице и причинна връзка между трудовата злополука и неимуществените и имуществените вреди.

Като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелства са приети наличието на трудово правоотношение между работодателя „Горубсо-Мадан“ АД и наличието на сочената от ищеца злополука, настъпила на 12.01.2020 г., която е призната за трудова, като в тази връзка са и представените писмени доказателства: Декларация за трудова злополука, вх.№ 5101-20-2/20.01.2020г., Протокол № 5103-20-2/18.02.2020г. и Разпореждане № 5104-20-9/20.02.2020г на НОИ ТП Смолян. С цитираното Разпореждане № 5104-20-9 от 20.02.2020г., ТП на НОИ - Смолян, било прието, че станалата злополука с ищеца на 12.01.2020г. била трудова по смисъла на чл.55, ал.2 от КСО, като е посочено, че злополуката се случила на 12.01.2020 г. в 6,15 ч. в гр. Мадан на промишлена площадка „Крушев дол“ между битовия корпус и пракинга за автомобили. Посочено е, че ищецът около 6.10.-6.15 ч. излезнал от сградата на управлението на участък „Крушев дол“ (битов корпус) и се отправил към личния си автомобил. Придвижвайки се пеш към паркираното МПС, след приключване на работа, вероятно работникът се спънал или подхлъзнал и паднал в коритото на реката върху голям камък, вследствие на което е сполитравма- счупен гръбначен прешлен, както и множествени фрактури на ребра в ляво. С Решение № 1012-20-21#1 от 10.04.2020г. на директора на ТП на НОИ – Смолян е оставено в сила Разпореждане № 5104-20-9/20.02.2020г на НОИ ТП Смолян. Решение № 1012-20-21#1 от 10.04.2020г. на директора на ТП на НОИ – Смолян е оспорено по съдебен ред, като с Решение № 107 от 28.05.2020г. на Административен съд Смолян по адм.д.№ 134/2020г жалбата на „Горубсо-Мадан“ АД е оставена без уважение. Съдебното производство е приключило с Решение № 13531 от 02.11.2020г. на ВАС по адм.д.№ 8025/2020г., с което е оставено в сила Решение № 107 от 28.05.2020г. на Административен съд Смолян по адм.д.№ 134/2020г.

Посочената злополука има характер на трудова по смисъла на чл. 55, ал. 2 КСО. Квалификацията на злополуката като трудова и обстоятелствата, при които е настъпила, са отразени и в посоченото по-горе разпореждане на НОИ, ТП Смолян по чл. 60, ал. 1 КСО, което е влязло в сила на 02.11.2020 г. Разпореждането на органа по чл. 60, ал.1 КСО има двойствено значение - от една страна то представлява индивидуален административен акт относно наличието или не на трудова злополука, а от друга страна е официален удостоверителен документ за установените в него факти, и в частност - за наличието на трудова злополука като положителен юридически факт, който е елемент от фактическия състав на имуществената отговорност на работодателя, и от който зависи съществуването на правото на обезщетение /в този смисъл Решение № 410 от 29.06.2010 г. по гр. д. № 599/2009 г. на ВКС/.

По отношение на претърпените от ищеца неимуществени вреди от злополуката са събрани гласни и писмени доказателства. В о.с.з. от 28.06.2022 г. в качеството на свидетел е разпитана Милена Карамфилова Тахиорва- съпруга на ищеца, която заяви, че вечерта на 12.01.2020 г., след като получила обаждане от баща си отишла до спешния кабинет в болницата в гр. Мадан и заварила съпруга си в неадекватно състояние, стенещ от болка. Дежурният лекар прегледал долните крайници на ищеца. Забранил да се разсъблича, дрехите му били срязани. По изражението на лекаря станало ясно, че нещата никак не са добре. Гледката за свидетелката била шокираща. Впоследствие транспортирали ищеца с линейка до гр. Смолян, придружаван от лекар. Ищецът кървял от главата, по пътя крещял от болка. В болницата в гр. Смолян го поставили в приемен кабинет за скенер. След като скенер ги транспортирали до Пловдив в болница УМБАЛ „Св. Георги“. Там ги чакал екип, който вече бил подготвен и запознат със състоянието му. Свидетелката също била там. Ищецът постъпил в операционната, след което един месец бил в КАИЛ, където всеки ден ищцата получавала информация за неговото състояние, което не било добро всеки ден. След един месец престой в реанимация, ищецът бил преместен в неврохирургия, когато според

свидетелката „се започнал ада“. Имало много голям декубитус, който отнел много време да се затвори, от лежането в КАИЛ. Последвали няколко хирургични намеси, за да може да се изчисти инклузиралата тъкан. Приблизително на третия месец от постъпването им в болницата в Пловдив се прибрали вкъщи- по време на Епидемичната обстановка. Свидетелката се научила сама да сменя превръзки, понеже се сменяли по два пъти на ден. Започнала борбата със затваряне на раната и с чисто психически подготовка за неговото състояние, понеже го вкарвали с носилка. Дошли от Пловдив вече подготвени вкъщи с болнично легло и го настанили. Свидетелката помолила лекуващия лекар да не казва на Хайри за неговото състояние, че той никога няма да може да проходи, да изчака малко във времето. Свидетелката помолила лекаря тя да каже на ищеца за състоянието му в удобен за него момент. С течение на времето станало ясно, че той не може да стане и проходи, той си го осъзнал чисто физически, без да било нужно да му се казва. Ищецът нямал никакъв усет. Според свидетелката загубата на чувствителността може би повлияла най-много върху психиката му, защото чисто елементарно физиологични нужди, които човек извършва, той не можел сам да ги извършва. Болничния престой и хирургическите интервенции го съсипали психически. Ищецът бил много добър човек, но това го съсипало. Първо на 28.06.2022 г. били насочили вниманието си към справянето с декубиталната рана, понеже никъде не ги приемали с декубитус. Предприели пътуване до Сърбия за рехабилитация и за трансплантация на стволови клетки- имали голяма надежда поради наличието на тези процедури. Но впоследствие, както и до ден днешен нямало никакъв резултат от самата трансплантация на стволови клетки, но рехабилитацията там била на много високо ниво и му помогнала много. Състоянието му било влошено до степен, че не можел да стои седнал, не можел да пази баланс, а това се подобрило след рехабилитацията, която щяла да бъде до края на живота им. Той се учил за неща като едно малко дете- да прохожда да пази баланс, докато стои седнал. Ежедневно се извършвали такива дейности, за което свидетелката му помагала. От Сърбия взели доста идеи, като вкъщи си оборудвали стая, изцяло за неговата рехабилитация, имало вертикализатор, телфер, за който го вдигала, имитирал ходене. Преди инцидента ищецът бил веселяк, бил добър човек, спокоен, бил рибар, всеотдаен, защото след работно време помагал на хората, работил допълнително. Към настоящия момент ищецът бил затворен между четири стени, не можел да се движи нормално като другите хора, имали вкъщи рампа, която не може да изкачи самичък. Ако трябвало да излезне, някой трябва да го качи, не може да бъде нормален и да е така, както преди.

Въпреки близките отношения, съдът прецени показанията на свидетеля с оглед вероятна заинтересованост от изхода на делото, съобразно нормата на чл. 172 ГПК и счете, че същите следва да бъдат кредитирани изцяло, тъй като са ясни и последователни, кореспондират на другите събрани доказателства, непосредствени са, а и реално хората от най-близкото обкръжение имат най-пълна представа за физическото и психическо състояние на човека, за когото полагат грижи.

В същото о.с.з. е разпитан свидетелят Венцислав Богданов Базеников, който заяви, че познава ищеца от дете. С баща му били първи приятели. Свидетелят разбрал за инцидента два часа след като същият се осъществил. Ищецът бил дълго време в болница, над 2 месеца. Видял го за първи път може би месец и половина след като го изписали, но ходил през епидемичната обстановка, вследствие на Ковид-19, с маска и на разстояние от него. Видял му се много отчаян, не говорил така както преди- винаги бил усмихнат, винаги добронамерен. Към настоящия момент поддържал контакт с ищеца повече по телефона заради епидемичната обстановка. Последно ходил да го види преди около месец. Ищецът му споделял, че много му тежи, че трябва постоянно да има човек покрай него, за да се грижи за него, а преди той не се спирал, бил изключително работлив. Свидетелят живеел в Мадан, като преди да се преместят в къщата, те били съседи с него и съпругата му в блока. Веднага след като го изписали, ищецът и съпругата му се преместили в къща в гр. Мадан, защото в блока, в който живеели, нямало асансьор.

Показанията на св. Базеников следва да бъдат ценени като пълни, непротиворечиви и последователни. Същият възпроизвежда свои преки впечатления за случилото се, като казаното от него се подкрепя и от останалите доказателства.

От заключението на съдебно-медицинската експертиза се установява, че при злополуката станала на 12.01.2020 год. на ищеца е било причинено: политраума, контузия

на тялото и гръдния кош, счупване локализирано в тялото на 11 гръден прешлен с разместване на счупените костни фрагменти. компресия, контузия и прекъсване на гръбначния мозък, долна плегия, счупване на V, VI, VII, XI леви ребра. Компресията, контузията и прекъсването на гръбначния мозък (довело до не контролиране на тазовите резервоари) е довело до постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота. Долната плегия е довела до осакатяване на долните крайници. Счупването локализирано в тялото на 11 гръден прешлен с разместване на счупените костни фрагменти е довело до трайно затрудняване движенията на снагата. Счупването на V, VI, VII, XI леви ребра е довело до трайно затрудняване движенията на снагата. Политраумата, контузията на тялото и гръдния кош по отделно и по съвкупност са довели до разстройство на здравето извън случаите на чл.128 и 129 от НК. Здравето е разстроено за цял живот. Постоянно има опасност от настъпването на инфекции от отделителните системи, които да доведат до сепсис и последваща смърт. Счупените ребра и гръбначен прешлен са зараснали добре, без размествания. От тук нататък ще трябва да се полагат ежедневни грижи от друг човек за ищеца. Същият сам не може да се обслужва без чужда помощ. Той ще остане в инвалидна количка завинаги. Описаните травматични увреждания са причинени по директен механизъм на удар със или върху твърд тѣп предмет със значителна кинетична енергия. Същите са намират в пряка причинно-следствена връзка с настъпилата трудова злополука на 12.01.2020 год. Пълно възстановяване не може да има, Х. Р. Т. ще остане в инвалидна количка за цял живот, за него ще трябва да се полагат ежедневно грижи от друг човек, който постоянно да е с него. Важно било да се правят ежедневно физически упражнения за горния двигателен пояс, както и посещения при психолог или психиатър с цел избягване на психични депресии и сривове. При прегледа извършен на 02.06.2022 г. в гр. Смолян на ищеца се установила пареза от пъпа надолу, изваден анус и уритер, липса на сетивност и чувствителност от пъпа надолу. Пациентът не може да стои на инвалидния стол повече от 1 час, след това получава болки и схващания и трябва да легне.

Съдът кредитира заключението на съдебно-медицинската експертиза като обективно, компетентно изготвено, обосновано, отговарящо в цялост на поставените задачи.

По отношение на претърпените от ищеца неимуществени вреди, съдът съобрази и представената медицинска документация: Резултат от образно изследване от 12.01.2020г. от МБАЛ „Д-р Братан Шукеров“ АД гр. Смолян; Етапна епикриза И.З. № 2841/2020г. от Клиника по Неврохирургия на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД гр. Пловдив; Епикриза И.З. № 2841/2020г. от Клиника по Неврохирургия на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД гр. Пловдив; Епикриза И.З. № 12449/578 2020г. от Първа Клиника по Хирургия на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД гр. Пловдив; Епикриза И.З. № 14624/666 2020г. от Първа Клиника по Хирургия на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД гр. Пловдив; Епикриза И.З. № 18004/2020г. от Клиника по пластично - възстановителна и естетична хирургия на УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД гр. Пловдив; Резултати от магнитен резонанс от 22.06.2020г. от Отделение по образна диагностика на МБАЛ „Д-р Атанас Дафовски“ АД гр. Кърджали; Резултати от магнитно - резонансна томография от 03.11.2020г. от „Самостоятелна медико - диагностична лаборатория - Русев 91“ ЕООД гр. Пловдив; Експертно решение № 2312 от зас. № 190 от 12.11.2020г. на ТЕЛК към МБАЛ „Д-р Братан Шукеров“ АД гр. Смолян; Експертно решение № 91647 от зас. № 209 от 11.10.2021г. на ТЕЛК към МБАЛ „Д-р Братан Шукеров“ АД гр. Смолян, с което на ищеца е определена 100% ТНР с чужда помощ пожизнено; Амбулаторен лист от 16.11.2020г. от Поликлиника „Орто - МД 2019“ Нови Сад, Р Сърбия; Амбулаторен лист от 28.11.2020г. от Специализирана болница по обща хирургия GLOBAL CARE SURGERY, Нови Сад, Р Сърбия; Епикриза при изписване от 29.11.2020г. от Специализирана болница по обща хирургия GLOBAL CARE SURGERY, Нови Сад, Р Сърбия; Амбулаторен лист от 17.12.2020г. от Поликлиника „Орто - МД 2019“ Нови Сад, Р Сърбия; Документ от 18.12.2020г. от Поликлиника „Орто - МД 2019“ Нови Сад, Р Сърбия;

Съдът като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност приема за доказано по категоричен начин причиняването на твърдените телесни увреди, както и факта, че същите са възникнали вследствие на претърпения инцидент. Въз основа на приетото за установено и при условията на чл. 52 ЗЗД приема, че справедлив размер за обезщетяване на претърпените неимуществени вреди е сумата от 250 000 лева, като взе предвид следното:

Размерът на неимуществените вреди се определя по правилата на чл. 52 ЗЗД. Въпреки липсата на възможност за съпоставяне на претърпените болки и страдания и паричната престация, законодателят е дал възможност на съда да прецени във всеки конкретен случай какъв е справедливият размер на това обезщетение: с оглед характера, степента и броя на уврежданията, интензивността на причинените болки и страдания, продължителността на оздравителния процес, възрастта, физическото и психическо състояние на ищеца, както и възможностите му за възстановяване и адаптация. Съгласно разясненията, дадени в ППВС № 4/64 г., понятието справедливост по смисъла на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно, а е свързано с преценка на редица обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид при определяне размера на обезщетението. Такива обстоятелства при телесна повреда, са характерът на увреждането, последиците от него и др. Следва да се отчетат не само болките и страданията, понесени от конкретното увредено лице, но и всички онези неудобства - емоционални, физически, психически и такива от битово естество, които ги съпътстват и, които зависят не само от обективен, но и от субективен фактор - конкретния психо - емоционален статус на пострадалия /субективното отношение към случилото си и отражението му върху психиката, с оглед степента на психическа и емоционална зрялост на лицето/.

За да извърши такава преценка съдът съобрази степента и характера на настъпилите увреждания, обстоятелствата свързани с тяхното настъпване, продължителността във времето на всяко едно от уврежданията. Касае се до тежки травматични увреждания с траен характер, вследствие на които здравето на ищеца е разстроено за цял живот. Проведени са редица оперативни интервенции, свързани с продължителен болничен престой от около 3 месеца, като впоследствие са извършени множество физиотерапевтични и рехабилитационни процедури. Ищецът е бил принуден да търпи значителни по интензитет болки и страдания в един некротък период от време, които ще продължат до края на живота му. Въпреки че извършените физиотерапевтични и рехабилитационни процедури са се отразили в определена степен благоприятно върху общото физическо състояние на ищеца, към настоящия момент последният не може да се обслужва без чужда помощ, като съгласно приетото заключение на СМЕ ще остане в инвалидна количка завинаги. Получените травматични увреждания безспорно са оказали негативно влияние върху психиката на ищеца. Преди инцидента същият е бил работоспособен, активен, весел и спокоен човек. След инцидента ищецът се сринал психически, бил отчаян и приемал изключително тежко състоянието си, което било свързано и с ангажирането на друг човек, който да го подпомага при извършването на ежедневни битови дейности. Вследствие на настъпилата злополука и липсата на благоприятни прогнози за възстановяването му на ищеца е определена 100% ТНР с чужда помощ, не за определен срок, а пожизнено. С оглед изложеното и съобразно общественно-икономическите условия към момента на настъпване на злополуката и промените в икономическата конюнктура през периода на висящост на процеса - чл. 235, ал. 2 ГПК /в този см. решение № 676 от 18.01.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1707/2009 г., III г. о. и решение № 1 от 27.03.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1106/2010 г., IV г. о./, съдът намира, че определянето на обезщетение за неимуществени вреди на ищеца следва да бъде в размер на 250 000 лева. На осн. чл. 200, ал. 4 от КТ размерът на обезщетението следва да бъде намален с размера на получените суми по сключените договори за застраховане на работниците и служителите. Представена е застрахователна полица № 0142/9/19/332/000004, за сключена задължителна застраховка на работниците и служителите за риска „Трудова злополука“ между „Горубсо-Мадан“ АД и ЗАД Алианц България, както и уведомление от ЗАД Алианц България, във връзка със заплатено на ищеца обезщетение за настъпилата трудова злополука в размер от 99346,80 лева, с която сума следва да бъде намалено определеното обезщетение. Така в полза на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 150 653,20 лева (сто и петдесет хиляди шестстотин петдесет и три лева и двадесет стотинки), като за разликата до пълния предявен размер от 800 000 лева (осемстотин хиляди лева) искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Върху паричното обезщетение за неимуществени вреди се дължи лихва за забава, чийто начален момент е денят на увреждането /арг. от чл. 84, ал. 3 ЗЗД относно момента на изпадане в забава при деликт, приложим в случаите на чл. 200 КТ, предвид липсата на специална разпоредба/. Поради изложеното, искът за заплащане на законната лихва за забава върху присъденото обезщетение за неимуществени вреди, считано от датата на увреждането

/12.01.2020 г./ до окончателното плащане, се явява основателен и следва да бъде уважен.

По отношение на иска за присъждане на обезщетение за имуществени вреди-претърпени загуби, изразяващи се в разходи за лечението на ищеца, се установи, че за лечението на ищеца са направени разходи в размер на общо **33363,32 лева**, от които: сумата от **6871,53лв.** за закупуването на задна трисегментна конфигурация от 8 броя моно/полиаксиални винтове и напречен стабилизатор, съгласно Фактура № 1200127096 от 14.01.2020г., издадена от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, ведно с фискален бон /л. 51д./; сумата от **125лв.** за такса за придружител на пациент с ползване на легло, съгласно Фактура № 1600010031 от 14.02.2020г., издадена от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, ведно с фискален бон; /л. 52 д./; сумата от **100лв.** за такса за придружител на пациент без ползване на легло, съгласно Фактура № ***** от 20.02.2020г., издадена от УМБАЛ „Свети Георги“ ЕАД, ведно с фискален бон /л. 53 д./; сумата от **250лв.** за закупуването на медицински принадлежности, съгласно Фактура № 1000011771 от 16.03.2020г., издадена от „Агарта - ЦМ“ ЕООД, гр.София, ведно с фискален бон; /л. 54 д./; сумата от **3913,36лв.** /235 200 - сръбски динара, равняващи се на 2000 евро/, заплатени за проведени 20 броя физикална рехабилитация, съгласно Фактура № 397/2020г. от 04.09.2020г., издадена от Поликлиника „Орто - МД 2019“ Нови Сад, Р Сърбия, ведно с фискален бон /л. 56 д./; сумата от **10757лв.** /5500 евро/, заплатена за автоложна трансплантация на стволови клетки, съгласно Фактура № 40/2020г. от 28.11.2020г., издадена от Специализирана болница по обща хирургия Global Care Surgery, Нови Сад, Р Сърбия /л. 59 д./; сумата от **6455,57лв.** /387992 сръбски динара, равняващи се на 2200 евро/, заплатена за проведени 22 броя неврологична рехабилитация, съгласно Фактура № 568/2020г. от 15.12.2020г., издадена от Поликлиника „Орто - МД 2019“ Нови Сад, Р Сърбия, ведно с фискален бон /л. 62 д./; сумата от **4890,86лв.** /293 950 сръбски динара/, заплатена за проведени 25 броя неврологична рехабилитация, съгласно Фактура № 144/2021г. от 06.04.2021г. /л. 65 д./, като сумата от **2934,52лв.** /176370 сръбски динара/ за 15 бр. неврологична рехабилитация е заплатена в брой на 06.04.2021г., съгласно фискален бон от същата дата /л. 67 д./, а сумата **1956,35лв.** /117580 сръбски динара/ за 10 бр. неврологична рехабилитация е заплатена по банков път, съгласно проформа фактура № 28/21., видно от цитираната по-горе фактура на л. 65 от делото. Тези разходи подлежат на обезвреда, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането съгласно чл. 84, ал. 3 ЗЗД. Не се споделят доводите на ответника в отговора на исковата молба, че законната лихва следва да бъде присъдена, считано от датата на плащане на всяка отделна сума. В случая приложение намира разпоредбата на чл. 212 КТ вр. чл. 84, ал. 3 ЗЗД, поради което работодателят изпада в забава от настъпване на увреждането, резултат от трудовата злополука. При деликтната отговорност началният момент на дължимото обезщетение за забава съвпада с момента на настъпване на увреждането, а не момента на извършване на съответния разход за лечение. /в този смисъл Решение № 11/03.05.2018 г. по т.д. № 643/2017 г. на ВКС, I т.о./ Предвид изложеното следва да бъде ангажирана имуществената отговорност на работодателя за заплащане на сумата от 33363,32 лева, представляваща реализирани от ищеца разходи за лечение и медицински принадлежности, ведно със законната лихва, считано от датата на настъпване на злополуката до окончателно изплащане на задължението.

По възражението на ответника за наличие на съпричиняване от страна на ищеца поради груба небрежност от негова страна, съдът намира следното: За установяване на правнорелевантните факти, касаещи въведеното от ответника възражение са събрани писмени и гласни доказателства.

В о.с.з. от 28.06.2022 г. е разпитан свидетелят Севди Мехмедов Ибрахимов, който заяви, че работи в Горубсо-Мадан АД и към м.януари 2020 г. бил назначен на длъжност „работник мини“. По време на нощната смяна на 11 срещу 12.01.2020 г. на излизане от работа тръгнал към неговия автомобил. Когато стигнал до автомобила си чул слаби викове, че някой вика за помощ. Чул, че виковете идват отдолу под моста. Поглеждалки надолу светнал с телефона и видял, че долу има човек в безпомощно състояние. След като слезнал под моста видял, че пострадалият бил в съзнание, но около него имало много кръв. Свидетелят се качил нагоре към сградата и съобщил на техния началник-смяна. Оттам се обадили на спасителна служба и двамата слезнали при пострадалия. След това дошли спасителите. По принцип имало друг мост, по който да се преминава, а не този мост, под който бил паднал ищецът. По другия мост се преминавало пешеходно, той бил метален. Това не бил обичайния път за преминаване. Имало камери за видеонаблюдение в битовия

корпус на рудник Крушев дол. Свидетелят, за да стигне до паркинга, не бил минавал по моста, под който бил намерен ищеца. На този мост имало релсова линия, по която с машина се бутат вагони за ремонт. Преди инцидента не им бил провеждан инструктаж за преминаване от корпуса до паркинга, нито имало обозначителни табели, от които да било видно, че преминаването по този мост с релсовия път било забранено. След инцидента мостът бил обезопасен с огради като парапети, но на свидетеля не му било известно да има указания или забрана да не се придвижват хора по този мост с релсовия път. За достъп до паркинга от корпуса имало два моста за преминаване – единият бил бетонен, по който преминават камиони и леки автомобили, другият бил метален, тесен, само за пешеходци. Третия мост, който бил дървения мост с релсовия път – там само се бутали вагони за ремонт. Не бил виждал негов колега да преминава по него.

В същото о.с.з. е разпитан и свидетелят Евгени Милчев Панчев, който заяви пред съда, че работи в „Горубсо-Мадан“ като „началник-смяна“. В нощта на 11.01 срещу 12.01.2020 г. бил на работа нощна смяна. Работното време на нощната смяна е от 23.45 часа до 06.45 часа на следващия ден. На 12.01.2020 г. след 06.00 часа, Севди Ибрахимов му казал, че има паднал човек в канала на реката. След като отишли и го видели се обадили на спасителна служба, защото гледката била много тежка. Ищецът лежал на земята, бил си ударил главата в камък. Мястото, където открили ищецът паднал не било пътя, по който се преминавало. Открили го на място, където имало едно мостче, което служи за вкарване на вагони. Там бил паднал. В района на битовия корпус имало камери за видеонаблюдение, които били на видно място в корпуса. По този дървен мост се избутвали вагони с електромашина или с лебедка с въже, в някои случаи хора ги избутвали. Не бил виждал през моста да се бутат вагоните от хора. Принципно всеки можел да го използва този мост. И преди и след инцидента свидетелят избягвал да преминава по този мост. След случая бил минавал по този мост, за да си обясни лично за себе си как е станал самия инцидент. Свидетелят работил повече в корпуса, нямал наблюдение върху моста дали преминават хора. Според свидетеля няма изработени или точно обозначени маршрути за преминаване от корпуса до паркинга. Имало забрана за преминаване през дървения мост, но може би след инцидента. Нямало правила, според които да има някакъв определен маршрут за преминаване от корпуса до паркинга. След инцидента с Х.Т. на моста се направил парапет и се забранявало да преминават оттам хора, които нямат работа. Мостът бил обезопасен и се използвал към настоящия момент за работа. В злополучната смяна по-рано приключили задачите и цялата смяна излезнала на повърхността, и си тръгнали по-рано.

В о.с.з. от 27.07.2022 г. е разпитан свидетелят Б. М. Уз., който заяви, че работи в Горубсо-Мадан в участък Крушев дол. На работа ходил с личен автомобил. На местоработата имало изграден паркинг за личните автомобили на работниците. Паркингът се намирал на около 50 метра от мястото, където свидетелят работил. След като паркирал, до работното си място се придвижвал пеша по мост. Имало един пешеходен мост и един за автомобили. Само тези два моста били от паркинга до местоработата му. Между паркинга и корпуса нямал друг преход. Пешеходният мост бил железен, а другият бетонен. Свидетелят познавал ищеца и му била известна случилата се с него злополука. Имало съоръжение, по което преминавали вагоните. Това съоръжение представлявало релсов път и отстрани имало дървени огради. Работници по време на работа преминавали през това съоръжение, преминавали с вагони, с каквото има нужда, с материали. От другата страна на съоръжението имало работилница. По това съоръжение можело да се стигне до паркинга на автомобилите. Нямало инструктаж през къде трябва да се преминава, за да се стигне от паркинга до корпуса, всеки си знаел през къде да преминава. На съоръжението имало обозначителни табели, за да се пазят от вагони и проводници, но други табели нямало. На това съоръжение преминавали вагони и то винаги се поддържало, защото дървените елементи се износвали. Свидетелят не знаел дали са вземани мерки за обезопасяване на моста. Единствено се подменяли дървените елементи, нищо ново не се добавяло, подменяло се старото, което се износва, дали е релса или нещо друго. Свидетелят бил виждал да преминават хора през дървеното съоръжение с релсите- преминавали по време на работа и след като приключат работа.

В същото о.с.з. е разпитан и свидетелят М. Ахм. Х., който заяви, че работи в Горубсо-Мадан. Познавал ищеца и му била известна станалата с него злополука. Свидетелят ходил на работа предимно с личния си автомобил, който го оставял на паркинга. Местата за

преминаване от паркинга до корпуса са две – метален мост, който е над реката и основния път. Имало и друг мост, който бил само за вагонетки, но той не бил основен мост за преминаване. Виждал бил и през другия мост, който бил само за вагонетки да преминават пешеходци, преди и след работа, т.е. като отиват и се прибират от работа. Свидетелят работил от 5 години на същото място, лично на него не му бил провеждан инструктаж за преминаване от паркинга до корпуса. Релсовия път бил обезопасен с парапети.

В протокол № 5103-20-2 от 18.02.2022г. за резултати от извършено разследване на злополуката, станала на 12.01.2020 г. на ТП на НОИ гр. Смолян е отбелязано, че при извършения оглед на мястото на злополуката, състоял се около час и половина след същата било установено, че районът е мокър, заскрежен и хлъзгав, което вероятно било предпоставка за настъпване на злополуката.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в своята съвкупност, във връзка с посочените от страните доводи, намира възражението по чл. 201, ал. 2 КТ за неоснователно, поради следното:

Съгласно чл. 201, ал. 2 КТ отговорността на работодателя може да се намали, ако пострадалият е допринесъл за трудовата злополука, като е допуснал груба небрежност. Прието е, че не всяко съпричиняване на вредите от работника, а само това, извършено при груба небрежност може да доведе до намаляване на дължимото обезщетение от работодателя. За да е налице съпричиняване, следва да се установи, от страна на работодателя, при условията на пълно и главно доказване, че е налице виновно допринасяне на пострадалия за настъпването на увреждането. При това правнорелевантна е не всяка форма на вината, не всяко нарушение на правилата за здравословни и безопасни условия на труд, а само грубата небрежност, при която работникът не е положил грижа, каквато и най-небрежният работник би положил в подобна обстановка. От фактическа страна се установи, че злополуката е настъпила след като ищецът е приключил работа и се отправил към паркинга за автомобили на служителите. От показанията на св. Евгени Панчев се установява, че в нощта на злополуката работниците приключили по-рано задачите и цялата смяна излезнала на повърхността и си тръгнали по-рано, с оглед на което не е налице соченото от ответника нарушение на чл. 126, т. 3 от КТ. Не се споделят доводите на ответника, че ищецът е допуснал нарушение на чл. 33 от ЗЗБУТ. Съгласно цитираната разпоредба „Всеки работещ е длъжен да се грижи за здравето и безопасността си, както и за здравето и безопасността и на другите лица, пряко засегнати от неговата дейност, в съответствие с квалификацията му и дадените от работодателя инструкции.“ В случая показанията на разпитаните по делото свидетели са еднопосочни, че не им бил провеждан инструктаж за преминаване от корпуса до паркинга, нито че е била налице обозначителна табела, забраняваща преминаването на пешеходци през релсовия мост, който по-принцип служи за транспортиране на вагони. Освен това се установява, че съоръжението е обезопасено с парапети /показ. на св. Ибрахимов, показ. на св. Панчев/ едва след настъпване на процесната злополука, както и че и други работници са преминавали през този мост след приключване на работа /показ. на св. У. и св. Х./. При тези данни, съдът намира, че поведението на ищеца не може да се окачестви като груба небрежност. Небрежността в гражданското право е неполагане на дължимата грижа според един абстрактен модел - поведението на определена категория лица /добрия стопанин/ с оглед естеството на дейността и условията за извършването ѝ. Грубата небрежност не се отличава по форма /според субективното отношение към увреждането/, а по степен, тъй като грубата небрежност също е неполагане на грижа, но според различен абстрактен модел - грижата, която би положил и най-небрежният човек, зает със съответната дейност при подобни условия. В своята практика Върховният касационен съд дефинира грубата небрежност по смисъла на чл. 201, ал. 2 КТ като липса на елементарно старание и внимание, пренебрегване на основни технологични правила и правила на безопасност, т.е. тя се изразява в неполагането на онази грижа, която следва да се очаква от най-небрежния, зает със съответната дейност при подобни условия (решение № 21/12.03.2018 г. по гр.д. № 1459/2017 г. III-то ГО, решение № 291/11.07.2012 г. по гр.д. № 951/2011 г. IV-то ГО и др.). С оглед изложеното, доколкото, не е бил налице инструктаж на работниците относно преминаването между битовия корпус и служебния паркингащ, липсата на обозначителна табела забраняваща преминаването на пешеходци по релсовия мост, обстоятелството, че и други работници/служители са преминавали след приключване на работа по релсовия мост, за да

достигнат до паркинга, както и че съоръжението не е било обезопасено по време на настъпване на злополуката съдът намира, че поведението на ищеца не би могло да бъде квалифицирано като „груба небрежност“, въпреки че към момента на настъпване на злополуката районът е бил мокър, заскрежен и хлъзгав. Предвид изложеното въведеното от ответника възражение в този смисъл е неоснователно.

С оглед изхода на спора право на разноски се пораждат и за двете страни. Представен е договор за правна помощ и съдействие, съгласно който на ищеца е предоставена безплатна правна помощ по реда на чл. 38 ЗАдв от „АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО С. И ПАРТНЬОРИ“, БУЛСТАТ 176969420, адрес на управление гр. Кърджали № 58, вх. Б, ет. 1, ап. 1, рег. По ф.д. № 16/2015 г. по описа на Окръжен съд Кърджали, представлявано от адв. Диана Иванова С.а. Съгласно чл.38, ал. 2 ЗА на адвоката се определя размер не по-малък от предвидения в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

На основание чл.7, ал. 2, т. 5 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът определя адвокатско възнаграждение в полза на посоченото по-горе дружество в размер на 18 197 лева. По съразмерност с уважената част от иска в полза на АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО С. И ПАРТНЬОРИ следва да бъде присъдена сумата от 4 003 лева за адвокатско възнаграждение.

Ищецът е реализирал разноски в размер на 252 лева за превод на представените по делото документи от сръбски на български език и от английски на български език, съгласно фактура и касов бон на л. 168 от делото. Доколкото документ, представен на чужд език, се придружават с точен превод на български, заверен от страната, задължение произтичащо от разпоредбата на чл. 185 ГПК, то съдът намира, че платените суми за превод на документи представляват разноски по водене на делото, поради което същите подлежат на присъждане, по реда на чл. 78 ГПК. По съразмерност с уважената част от иска в полза на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 55,44 лева на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Ответникът е бил представляван от юрисконсулт, с оглед на което на осн. чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащане на правната помощ за юрисконсулто възнаграждение съдът определя в размер на 360 лева за осъществено процесуално представителство, като по съразмерност с отхвърлената част от иска се дължат разноски за юрисконсулто възнаграждение в размер на 280,80 лева в тежест на ищеца.

На осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на Районен съд Мадан държавна такса в размер от 7 360,66 лева, както и сумата от 101,20 лева, представляващи заплатени от бюджета на съда разноски за назначаване на СМЕ и възнаграждение на двама свидетели, допуснати при режим на призоваване, по съразмерност с уважената част от иска. Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Горубсо - Мадан“ АД, ЕИК 120057853, със седалище и адрес на управление: обл.Смолян, общ.Мадан, гр.Мадан, ул.“Явор“ № 1, представлявано от Сергей Сергеев Атанасов да заплати на Х. Р. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес: обл.Смолян, общ.Мадан, гр.Мадан, ул.“Беломорска“ № 17 на основание чл. 200 КТ сумата от 150 653,20 лева (сто и петдесет хиляди шестстотин петдесет и три лева и двадесет стотинки), представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди изразяващи се в болки и страдания по причина на получените вследствие на трудовата злополука от 12.01.2020г., настъпила на промишлена площадка „Крушев дол“ - между битовия корпус и паркинга за автомобили, травматични увреждания: политраума, контузия на тялото и гръдния кош, счупване локализирано в тялото на 11 гръден прешлен с разместване на счупените костни фрагменти. компресия, контузия и прекъсване на гръбначния мозък, долна плегия, счупване на V, VI, VII, XI леви ребра, както и сумата от 33363,32лв. (тридесет и три хиляди триста шестдесет и три лева и тридесет и две стотинки), представляваща обезщетение за имуществени вреди - претърпени загуби вследствие на злополуката, изразяващи се разходвани средства за лечение, ведно със законната лихва върху сумите, считано от датата на злополуката - 12.01.2020г., до окончателното им изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за

заплащане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над присъдения размер от 150 653,20 лева до пълния предявен размер от 800 000 лева.

ОСЪЖДА „Горубсо - Мадан“ АД, ЕИК 120057853, със седалище и адрес на управление: обл.Смолян, общ.Мадан, гр.Мадан, ул.“Явор“ № 1, представлявано от Сергей Сергеев Атанасов да заплати на Х. Р. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес: обл.Смолян, общ.Мадан, гр.Мадан, ул.“Беломорска“ № 17 на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 55,44 лева (петдесет и пет лева и четиридесет и четири стотинки), разноски за превод на документи по съразмерност с уважената част от иска.

ОСЪЖДА „Горубсо - Мадан“ АД, ЕИК 120057853, със седалище и адрес на управление: обл.Смолян, общ.Мадан, гр.Мадан, ул.“Явор“ № 1, представлявано от Сергей Сергеев Атанасов да заплати на „АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО С. И ПАРТНЬОРИ“, БУЛСТАТ 176969420, адрес на управление гр. Кърджали № 58, вх. Б, ет. 1, ап. 1, рег. по ф.д. № 16/2015 г. по описа на Окръжен съд Кърджали, представлявано от адв. Диана Иванова С.а сумата от 4 003 лева (четири хиляди и три лева) за адвокатско възнаграждение определено по реда на чл. 38 от ЗАдв, по съразмерност с уважената част от иска.

ОСЪЖДА „Горубсо - Мадан“ АД, ЕИК 120057853, със седалище и адрес на управление: обл.Смолян, общ.Мадан, гр.Мадан, ул.“Явор“ № 1, представлявано от Сергей Сергеев Атанасов на осн. чл. 78, ал. 6 от ГПК да заплати по сметка на Районен съд Мадан, в полза на бюджета на съдебната власт държавна такса в размер от 7 360,66 лева (седем хиляди триста и шестдесет лева и шестдесет и шест стотинки), както и сумата от 101,20 лева (сто и един лева и двадесет стотинки), представляващи заплатени от бюджета на съда разноски за СМЕ и двама свидетели, допуснати при режим на призоваване, по съразмерност с уважената част от иска.

ОСЪЖДА Х. Р. Т., ЕГН *****, с постоянен адрес: обл.Смолян, общ.Мадан, гр.Мадан, ул.“Беломорска“ № 17 да заплати на „Горубсо - Мадан“ АД, ЕИК 120057853, със седалище и адрес на управление: обл.Смолян, общ.Мадан, гр.Мадан, ул.“Явор“ № 1, представлявано от Сергей Сергеев Атанасов на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК сумата от 280,80 лева (двеста и осемдесет лева и осемдесет стотинки) – разноски за юрисконсултско възнаграждение по съразмерност с отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Смолян в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Мадан: _____